

РЕШЕНИЕ

№ 620

гр. София, 07.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в публично заседание на 09.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5718** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Н. М. П. срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24-4332-003417 от 24.06.2024 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР, отдел Пътна полиция /видно от уточнителна молба от 16.07.2025 г./ (л. 44).

Ответникът в писмено становище /л. 53/ оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ от 24.06.2024 г. /л.12/ на П. е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, тъй като същият, на 17.06.2024 г., управлява собствен автомобил Ровер 75 с рег. № 618М103 със СУМПС, издадено от Обединено Кралство Великобритания, без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца в Б.. Няма данни ЗПАМ да е връчена на П., но е безспорно, че табелите на МПС с рег. № 618М103 са иззети, видно от писмо на ответника от 24.11.2025 г. /л. 65/. По отношение на ЗПАМ от 24.06.2024 г. в справка картон на водача /л. 77/ е записано „отпадане на основание“.

На 17.06.2024 г. на П. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ (л. 19) в който е отбелязана същата фактическа обстановка. Посочено е, че лицето е нарушило чл. 162, ал. 1 от ЗДвП. На П. е издадено наказателно постановление от 23.07.2024 г. /л. 20/. В справка картон на водача /л. 77/ е отбелязано, че НП е влязло в сила на 03.09.2024 г. В

АУАН е записано, че двете регистрационни табели с номер 618M103 са иззети.

Представено е разрешение за временно движение на лек автомобил Ровер 75 с рег. № 618M103 /л.16/ с валидност от 11.06.2024 г. до 11.07.2024 г.

Представено е свидетелство за регистрация на лек автомобил Ровер 75 от 17.06.2024 г. с рег. [рег.номер на МПС] /л. 60/.

С решение № 4332р-81-838 от 08.10.2024 г. /л. 82/ е отменена извършената регистрация на Ровер 75, съгл. която за автомобила са представени табели рег. номер С..

С решение № 4332р-81-857 от 18.10.2024 г. /л. 85/ е отказано да бъде извършена регистрацията на МПС Ровер като е прекратено действието на издаденото свидетелство за регистрация с регистрационен номер С. /стар 618M103/. Приложени са доказателства за залепване на съобщението за издаденото решение /л. 96/ и сл.

От жалбоподателя е представено българско СУМПС, издадено на 07.05.2025 г. /л. 103/. Това обстоятелство е отбелязано и в справка-картон на водача /л. 77/.

Представени са доказателства за компетентност /л. 25 и сл./.

Въз основа на описаната фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

На 17.06.2024 г. на П. е съставен АУАН и са му иззети временните регистрационни номера на л.а. Р., като въпреки това П. успява да се снабди с постоянна регистрация на автомобила и му е издаден регистрационен номер С.. Междувременно, през м.10.2025 с два отделни административни акта, издадени по реда на чл. 99, т. 2 от АПК, регистрацията е отменена и е прекратено действието на издаденото свидетелство за регистрация, поради наличието на ЗПАМ. Във второто решение, с което е отказано извършването на регистрация на л.а. Ровер е посочено, че регистрация се отказва до изтичане на срока на приложената принудителна административна мярка.

Към датата на образуване на настоящото дело и към момента на приключването му в съдебно заседание на 09.12.2025 г. фактическата обстановка не е променена, като същевременно на П. е издадено българско СУМПС от 07.05.2025 г.

По същество ЗПАМ от 24.06.2025 г. очевидно е изтърпяна, доколкото СРМПС и два броя табели са иззети още при съставянето на АУАН на 17.06.2025г.

Същевременно очевидно наличието на въпросната ЗПАМ и към настоящия момент – 1 година и половина след издаването ѝ, е пречка лицето да се снабди с регистрация на автомобила си.

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат ПАМ – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство- за срок от 6 месеца до една година.

В АУАН, който има обвързваща доказателствена сила съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, е посочено, че водачът виновенно е нарушил чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, съгласно който българските

граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република Б. с чуждестранно свидетелство, когато то не е издадено от държава-членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Ш. в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. По делото не се спори, че жалбоподателят е представил СУМПС, издадено от компетентните органи на Обединено Кралство Великобритания, която не е член на Европейския съюз и не е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Пряка последица от изтичането на тримесечния срок, визиран в цитираната разпоредба, е дерогиране валидността на чуждестранното свидетелство за управление на МПС за територията на Република Б.. Във връзка с напускане на Великобритания от Европейския съюз и сключеното споразумение с ЕС, издадените шофьорски книжки от Кралството на чужди граждани, какъвто е и настоящият случай, важат до края на 2020 г. Действително това не лишава водача от правоспособност да управлява МПС, но същият губи правото да управлява МПС на територията на РБ, тъй като не притежава валидно СУМПС по смисъла на българското законодателство. Тоест управлението на МПС от водач в хипотезата на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП – с чуждестранно СУМПС, след изтичане на тримесечния срок от датата на влизането му в страната, е равнозначно на управление на МПС без свидетелство за правоуправление.

В този смисъл съдът намира, че вмененото на П. нарушение безспорно е било извършено.

Наложеният ПАМ подлежи на отмяна обаче, поради това, че въпреки, че по същество е изтекъл срок по-дълъг от 6 месеца, в който П. е с отнети СРМПС и табели на автомобила, и въпреки че водачът се е снабдил с българско СУМПС, същият се оказва в ситуация, в която не може да регистрира автомобила си, съгл. решението от 18.10.2024 г., в което е записано, че се отказва извършване на регистрация до изтичане срока на ЗПАМ. Тоест по същество П. продължава да търпи негативните последици от ПАМ. А макар същата реално да е изтърпена при това за срок, надвишаващ 6-месечния такъв, доколкото няма данни ЗПАМ да е връчена на П., то тя формално съществува в правния мир и по същество продължава да се търпи, което е недопустимо.

В настоящия случай функциите на ПАМ – превантивна, преустановяваща, привременна и пречатваща съгл. чл. 22 от ЗАНН, са изпълнени и в случая не е налице държавен интерес, който да бъде защитен от продължаването на наложената с атакуваната заповед ПАМ. Посредством снабдяването му с българско СУМПС жалбоподателят е преустановил нарушението, което с оглед характера му, изключва и възможността за извършване на други подобни от този вид в следващите 10 години, докато е валидно издаденото му СУМПС. В случая продължаването на наложената със заповедта ПАМ не съответства на предвидените в чл. 22 ЗАНН цели и на регламентирания в чл. 6 АПК принцип за съразмерност, поради което оспорената заповед подлежи на отмяна.

С оглед на изложеното жалбата се явява основателна.

При това положение следва да се считат за отпаднали предпоставките за извършване на регистрация на л.а. Р., поради което и въз основа на направено искане от жалбоподателя ответникът следва да извърши исканата услуга, освен ако не са налице други пречки за това, извън процесната ЗПАМ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. М. П. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-003417 от 24.06.2024 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР, отдел Пътна

полиция, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: